

Scénář k audioreportáži

Vypracovali: ZŠ Ruda nad Moravou

Vojtěch Drtil, Ondřej Maša, Petr Doležel, Vendula Kobzová, Koleta Staroveská,
Kateřina Sobotková

Úvod:

Dne 26. Června jsme se setkali s paní Bojkovou v Bohutíně. Celý život prožila tady. Její otec byl zedník a zemřel v jejích 10-ti letech. Matka živila ji i jejího o tři roky staršího bratra. Spolu s manželem Václavem, se kterým měla svatbu roku 1946 a vychovala s ním 2 děti. Původně chtěla být paní Bojková učitelka ručních prací, ale byla poklízečka krav.

Vendula- vstup 1:

V roce 1941 byla paní Bojková nasazena na statek v Bohutíně, k rodině Němců, kteří pocházeli pravděpodobně z Rumunska. Poté byla z finančních důvodů sedlákem propuštěna a přesunuta na výpomoc k německé rodině do mlýna v Libině. Jak se vám ve mlýně žilo? Jak dlouho jste tam byla?

Pamětnice- vstup 1: nahrávka 2 14:05-15:08, nahrávka 1 9:49-10:05

Od ledna do května. V Libině jsem se měla dobře, já jsem byla nasazena v mlýně jako služka u krav. Paní neuměla ani slovo česky, starej toho taky moc neuměl, ale byli moc hodní, to musím říct, moc hodní. Byl tam se mnou stárek, ten dojížděl z vedlejší dědiny, ale byl tam taky se mnou i jeden ruský zajatec Bondar a toho jsem potom po válce potkala se zajatcema v Šumperku, když už je měli svezeny, TY RUSI, TY ZAJATCE, tak toho jsem potkala na městě. Ale jenom to

jednou. Co se s ním stalo – nevím. Asi ho zavřeli, jak přijel domů, šel do basy.

Vendula- vstup 2: Při postupu sovětských vojsk pustila německá rodina po půl roce z libinského mlýna paní Bojkovou i s kamarádkou domů. Obě děvčata se vydala sama na cestu zpět ke svým rodinám.

Pamětnice - vstup 2: nahrávka 1 10:05-10:37

Když začali střílet, měli postupovat ruské armády, nevím kde byli tak z té Libiny s tou druhou kamarádkou šli pěšky domů. Přes Šumperk jsme jít nemohli a tak jsme šli jinudy přes Sudkov a přes Postřelmov přes potok do Bludova. Ona byla z Bludova a já jsem šla domů.

Vendula - vstup 3: Sedlák z Bušína ukrýval po delší dobu sabotéra vůči Třetí Říši. Jeho obavy o svůj život a osud celé rodiny narůstaly a rozhodl se přesunout ho. Domluvil se s matkou paní Bojkové, aby ho její dcera převedla přes německé hlídky.

Pamětnice-vstup 3: nahrávka 1 36:48-37:10 37:15-37:41

Ven nesměl nikde, ještě musel být rád, že mu sedlák dal něco pojest, protože ten sedlák byl taky jednou nohou v kriminále. A tak jsem se domluvila přes kluky, co byli utečení, že ho tam zavedu, že ho převedu do toho Rovenska. Že se sejdeme a šli jsme do Postřelmůvka a tam byli němečtí vojáci. To nám dělali takhle, no tak teď co včil, no tak jsme se chytli pod pažu a fuťfuť-ňuňu. Přešli jsme přes Postřelmůvek no a já jsem ho tam předala.

Vendula - vstup 4: Při volné chvíli paní Bojková nezkontrolovala svoji rebelskou povahu a oblékla si odloženou vojenskou uniformu německých vojáků, jenž měli pozice na jejich zahradě. Poté vtrhla do světnice a s pistolí v ruce je překvapila.

Pamětnice-vstup 4: nahrávka 2 24:56-25:24

Oni byli vyslýcháni a jak to vyslýchali na verandě, leželo to na hromadě. Já jsem neměla nic pilnějšího, než jít ven a obléct si to i s opaskem, čepici na hlavu a přijít do kuchyně, otevřít dveře a s pistolí v ruce říst „hande hoch“ ti na mě skočili v ten moment a v ten moment jsem byla odzbrojena a bylo po představení.